

LA CAMPANA DE GRACIA.

PASCUA FLORIDA.

¡¡¡ QUIN MICU !!!

¡A LAS URNAS!

CANDIDATURA REPUBLICANA FEDERAL ACORDADA EN ANTE-VOTACIÓ Y PROCLAMADA PE 'L COMITÉ REPUBLICÁ DE BARCELONA.

DIPUTATS

FRANCISCO PI MARGALL.
ESTANISLAO FIGUERAS.
SANTIAGO SOLER Y PLA.
RAFAEL BOET.

COMPROMISSARIS

FRANCISCO SIMÓ.
PEDRO BONS.
MANUEL SIERRA.
JOSÉ SEMPAU BERENGUER.
GASPART VIÑETS.
HILARIO ARMENGOL.
JOSÉ MONFOR.
JOSÉ MINIS.

La unió es la forsa.

¡A LAS URNAS TOTS!

L' hora s' acosta de fer veure lo que som. Es precis que sapiguem compendre la situació en que 's troba nostra desgraciada patria, y 'ls remeys que convé aplicar á sas malalties: es precis que tots los espanyols honrats sortim á la defensa de la lley escarnida y de la llibertat ferida de mort: es precis que lluytém contra lo existent ab las armas legals que tenim en las mans, que encara que siga molta la perfidia de nostres enemichs, molta es la nostra forsa y será molta mes lo dia que donantnos compte exacte de lo que se 'ns déu y de lo que podém guanyarnos, nos llansém com un sol home á formular la protesta mes enérgica que 's puga, contra totas las iniquitats que 's cometen per nostres governants á la clara llum del dia.

Si 'ls nostres enemichs treballan, treballém nosaltres també; los séus esforços desesperats, los medis ilegals que juguin, las extralimitacions que cometin, las corrupcions que sembrin á son pas, serveixin sols per enardirnos y per portarnos á la lluyta electoral, segurs de que la forsa sempre vens.

Si 'ls nostres enemichs prometen, compran y recompensan als que vulgan servirlos; si no deixan poble que illusionar, ara ab lo projecte de una carretera, ara ab lo de un pont, ara ab lo de un carril, ara ab lo de un port; si no deixan conciencias débils sense combatre, are ab promesas, are ab distincions, ara ab favors ilegítims, pensém nosaltres, pensin ells, pensin tots los espanyols, que qui tant dona, molt déu voler, que qui de tal modo s' agarra á n' al poder, bé á n' el poder l' hi déu anar, y que tota la sanch de tanta sangonera com s' infla surt de las nostras venas.

No, no hi ha pais al mon mes espigolat que 'l nostre y que siga mes víctima que ell de pandillas inmorals y homes sense conciencia. Aquí la porta del govern está oberta no al mes digne, no al mes honrat, no al que té mes mérits, sino al que té mes poca vergonya y la mànega mes ample.

Que aixó 's té de acabar, tothom ho sab. Bó es que tothom fassa 'ls medis per acabarho.

¿Y quins son aquets medis? Posar los pensament solzament en lo pais; sacrificar, si es convenient, interessos personals; abdicar de conveniencias moltas vegadas injustas, tancar l' orella á las proposicions dels mercaders politichs y declararlos francament una guerra sense tregua ni cuartel.

Unirnos tots los espanyols al crit de patria, unirnos tots com un sol home, omplirnos de enérgica resolució, sense cap mes pensament que vindicar la nostra dignitat de homes escarnida y l' honra de nostra patria trepitjada.

Anar tots á las urnas, abocarhi en ellas nostres vots, despreciant las faufarronadas de nostres enemichs y rihentnos de sos desesperats esforços.

Fer lo sacrifici noble y generós que 'ns demana nostra patria explotada per alguns de sos indignes fills, depositar en las urnas tot l' amor que l' hi professem y posar á sa disposició lo desitj que sentim tots de ferla lliure, digne y respectada.

Quan mes grans sigan los obstacles que trobém, mes gran será també nostra victoria, quan mes irritants sigan los medis que se 'ns opossin, mes brillant será 'l triunfo que alcançarem ab las solas armas de la legalitat; y quan mes gran siga nostra victoria, quan mes gran siga nostre triunfo, mes gran será demá la prosperitat de aquesta patria avuy tant maltractada.

Qui avuy no acut á las urnas, qui 's deixa decaure davant de las espantosas mistificacions de nostres governants, qui no sab vindicar resoltament la seva dignitat, qui no s' apressura á fer us de sos drets, ó de la sombra de dret que com per caritat encare l' hi concedeixen, pera conquistarse 'l enter y verdader; qui davant de lo que passa no s' aixeca, es un mal espanyol y mereix bé que sobre d' ell pesin las fuetadas dels governants y la maledicció de sos compatricis que veuhen fracassar los séus esforços davant de tanta displicencia, davant de tanta peresa.

Pero no: ningú, ningú voldrá mereixe aquest dictat; ningú, ningú, voldrá veure 's malehit; tothom, tothom acudirá á las urnas; tothom, tothom colocarà son bras en la palanca que 'l dia 3 de Abril té de derribarne l' ordre de cosas existent.

BATALLADAS.

Mal auguri tenim de lo que serán las elecciones que dimars comensan ab lo que ha passat en Granada.

Un ajuntament, fill del sufragi universal, ha sigut destituit; lo poble ha volgut protestar pacíficament y ha sigut desallotjat dels carrers á tiros.

¿Perqué tot aixó? Perque Granada no té simpatías pe 'l govern, perque 'l poble de Granada contribuirá ab los séus sufragis á la obra nacional de acabar ab los enemichs d' Espanya.

¡Ah, senyor Sagasta! No es á tiros, no es passant per sobre del sufragi com se guanyan las elecciones.

D' aquest modo lo que 's fa es precipitar la ruina, fer mes imminent la catástrofe. ¡Ay de vosaltres lo dia que 'l poble diga: fins aquí hem arribat!

Ja que 'l general Letona ha tingut á be manifestar quica es la seva opinió, cas de que Don Amadeo se 'n vagi, voldria que 'm digués: cas de que se 'n vagi 'l que vinga després de don Amadeo, ¿á favor de qui estará?

Lo general Letona ab la seva fidelitat present á don Amadeo y futura á Don Alfonso, me fa l' efecte de la dona casada que ja pensa ab qui 's casará un cop lagi enviudat.

Molt ha mogut la atenció de la gent de Madrid un remittit del general Letona, en lo que declara qu' ell, si be avuy es amadeista, demá será alfonsí-montpensierista, si don Amadeo abandona 'l trono ab un acte de abnegació.

¡L' abundancia del cor se n' hi va á la boca!

Hem vist un manifest que 'l firman varios intransigents (?) contrari á la unió del partit y censurant als intransigents que han tingut prou abnegació per unir-se ab la fracció ab la qual fins are estaban desunits.

Firman aquest manifest, entre altres, un que temps enrera cridaba contra 'ls que volian *empleos* y actualment es *secretari* de ajuntament *ab deu mil ralets de sou cada any* (Cap geperut se véu lo gep); y un redactor qu' era (y potser encara u' es) de un periódich monarquich etc. ¿Pero perque no 'ls fan diputats á n' aquets senyors?

Diu un periódich que molts diputats han rebut un paper que diu aixís:

«Los retirats de la guerra civil se troban avuy ab las següents bagatelas:—1.ª Sense dret á la pensió de Sant Hermenegildo.—2.ª Sense dret á la de Sant Fernando, pensionada.—3.ª Ab lo descompte en sos habers.—4.ª Ab la cédula de vecindat.—5.ª Sense dret á l' us d' escopeta, contra lo que prevenen las ordenansas.—6.ª Sense dret á la rebaixa d' assientos en las tarifas dels ferro-carrils.—7.ª Sense dret á bagatjes.—8.ª Sense dret á allotjament.—9.ª Sense dret á refacció y franquicia; y 10.ª Pagant los drets de consums.»

Pre-gan paciència 'ls retirats, que per lo que poden menjar, poch déu ser lo que pagan.

Lo govern tot ho fá bé: los consums los posa contra aquells que no menjan.

Respecte á la abolicció dels altres *drets*, no hi ha mes *dret* que lo camí que *drets* nos porta á la miseria, y 'l poder concixe á aquesta senyora es una cosa que hasta cert punt consola.

Diu lo *Combat* que la mitat dels jutjes espanyols están ocupats en assumptos electorals.

Decididament las urnas dels col-legis han vigutn á ser las urnas funerarias del *dret* de la *lley* y de la *justicia*.

¡Gloria in exelcis Deo Sagasta!

Los ministerials presentan, entre sos candidats, á un tal *Percheta*, xulo de sempre, banderiller ahí, y avuy cavaller no sé si de Carlos III ó de Isabel la Católica.

¡Alerta Pucheta, alerta! ¡Que 'l toro te coje!

Lo senyor Bonastre, concejal monárquich, encarregat dels passeigs, de sa propia voluntat vá fe espurgar de tal modo los frondosos arbres de l' entrada del Passeig de Gracia, que ja no 'ls hi queda mes que la soca.

Lo senyor Bonastre es cadiraire, y á cada branca hi devia veure un joch de barrots y á cada brancalló un joch de llistons.

Si l' ajuntament que tenim fos un ajuntament conforme, lo Sr. Bonastre pagaria 'ls arbres malmesos, y 'ls pagaria una mica cars..... Pero ca, l' hi deixarán passar com una gracia de cadiraire.

En Sagasta vá dir á una comissió de empleats electorals que l' hi oferi la candidatura del... Hospici:

«La dinastia sabrá en tot extrem cumplir com pertoca á sa noblesa, y no faltarán lleals que estarán á son costat pera servir l' hi d' escut y morir tot defensantla.»

Quan d' aquesta manera 's parla alguna cosa hi ha. Bó es que 's conegui.

Respecte á lo de servir l' hi d' escut, potser que estaria millor dit, pera agafar tots los escuts (10 rals) que 's pujan.

A Lleyda no 's fan eleccions, segons diu la Gaceta, perque l' any passat van desapareixe las llistas electorals y no hi ha hagut temps de tornarlas á fer.

¿Quin concepte formarán de nosaltres los que aixó sápigán?

Un robo de llistas electorals y un any sent poch temps pera tornarlas á arreglar, son cosas que sols á Espanya 's veuhen, gobernant en Sagasta y reinant D. Amadeo de Saboya.

De tots modos aixó de Lleyda 'ns sembla que dú una qua mes llarga que l' tupé del president del consell de ministres.

D. Amadeo, encare que es estranger, també te vot.

Seria bó saber si anirá á votar.

Y encare ho seria mes saber en favor de qui 's dignará emitirlo: dels sagastins ó bé dels radicals.

Si l' seu paísá Maquiavelo sortia del sepulcre, de segur que l' hi donava l' següent consell: «Espera á votar lo tercer dia, y segons vaja la cosa, vota.»

També l' hi dirian sos avis, los duchs de Saboya, tant girassols, tant banderetas de campanar com eran.

N' hi ha que diuhen que aquesta situació no es tant mala com la moderada.

Tant mala, no, per qué es pitjor.

Lo que si 's pot dir que *está tant mala* com la moderada.

Alguns ajuntaments votats per lo sufragi, qual elecció ha sigut aprobada per las diputacions, no han prés possecció encara perque á certs governadors no 'ls ha donat la gana.

¿Quin gust déu donar, aixó de no tenir mes lley que la gana!

A LLUITAR.

Hi ha moments que la inacció ó la indiferencia de un sol home, es la mort de un partit.

EUSEBI FREIXA.

Com aquell qui profetisa, penso que la vinent llyuya, ha de fer solemne truita de la gent que 'ns tiranisa.

Puig la gran oposició que 'n Espanya entera reyna, promet fe una bona feyna quan vulgui obrar de debó.

Es cert que hi haurá disgustos, corradissas y soroll, que hi haurá tal trenca coll ab los seus consguents sustos.

Es vritat que l' del tupé, per guanyar en lapeleya, pot valdres de gent de *leya* si promet pagarlos be.

Pero, ab aixó, ¿que hi perdem? ¿Y qué hi fa que armin camorra los sectaris de la Porra... si tots junts contra ells lluitem? ¿Que hi fa que, plena de pó, Italia armi naus y collas, si al ultim tot son bombollas.... pro bombollas de savó?

Creyeume; hem de triunfar si no oblidem nostres pactes: anem units y compactes acabemlos de arrollar.

Tot consisteix en lo pit, l' entusiasme y l' energia que tinguem en aquell dia per fer sentir nostre crit,

Sufrim, sufrim un poch mes lo pes del jou que 'ns escanya, y quan dongui l' crit Espanya de ja la llyuya! anemi en pes.

No temém la revifalla del governés la agonía de sa mort que en amarch dia ha de trová en la batalla.

Y la llyuya ve formal; á animarte poble cuita... s' enten: quan parlo de llyuya, vull dir llyuya..... electoral.

E. SEITNES.

REFRANS Y MÁCSIMAS

ARREGLADAS AL MEU GUST.

—Mes val tart y bé, que dejorn y malament.

—La ocasió la pintan... bona.

—Qui ab progressistas se fica, c.... ne surt.

—A entrada de estiu, fora *tupé*.

—Contra la coalició, lo millor es tocá l' dos.

—Lo tirá tira al trono.

—Lo millor de 'n Sagasta, es no tractarhi.

—Buscant un *espulsadó*, varem trobar una *coalició*.

—A sants y á espanyols no 'ls promets que no 'ls dons.

—No voliam arbitrietats y van plourer circulars.

—Contra Versalles, petroli; contra Madrid, coalició.

—Vesten, Bambino, si vols, que l' que 's queda ja 's compondrá.

—De Italia vindrán que de Espanya 'ns treurán.

—Qui busca tres peus al gat, sol surtirne esgarapat.

—A cada hu l' hi arriba l' seu mes de abril.

—Contra la coalició no hi há resistencia.

—Tant se peca per circular de mes com per circular de menos.

—Qui te gana somnia *turró*.

—A picada de coalició, no hi es á temps la extrema-unció.

—Si tots los *Bernats* fossen *Iglesias*, no 's podria ser cristiá.

—¡Desgreciat lo governador que te per lley lo bastó!

—Contra peresa... camas ajudeume.

¡Á MATÁ JUEUS!

Entre los recorts d' infancia un me n' vé are al pensament; es cuan jo anaba á l' iglesia tant trempat á *matar jueus*. Recordo que á cops de massa gaire bé feya malbé una fusta ó una llamborda: y jo m' hi feya de ferm perque creya qu' injusticias sols ne feyan los jueus.... Si hagués conegut llavoras las cosas qu' ara conech, me sembla que 'ls cops de massa, prou los clavaba de pet contra algun d' aquells hipócritas que 'ns atiaban á fé l' nen contra uns jueus imaginaris. sentne ells los jueus verdaders.

Los jueus, nos deyan los brétols, *se van vendre al fill de Deu....*

Els fan pitxor: ells lo rifan á dos cuartos pels carrers.

Los jueus, del temple ne feyan una casa de comers...

y avuy dia... fins cadiras hi llogan los jueus moderns.

Ab tot, ab tot fan negoci, paga l' home des que neix fins que n' es á la mortalla:

y encare no está tot llest, pues si oloan aquells dropos que ha deixat algun quartet,

l' usurpan á la familia venentli bossins de cel,

que l' difant reb en sufragis, oficis, missas ó bens.

Fins la gloria, *en que no creuhen*, se *ha* venen per diners.

Si algú coneixent sas manyas las hi posa en descobert,

ó bé intenta guiá al poble per lo camí del progrés....

no tinguéu por que s' escapi de ser motejat de jueu

per los qu' esplotan la terra venent als tontos lo cel.

Si á n' als xicots que fan fasos poguessen darne entenent,

que 'ls cops de massa que donan cuan creuhen matar jueus

nos los déssen á nosaltres... no tinguéu por que faltés

UN PARE LLOP Ó PUNYAL

atiant als xabalets
à matar *liberals*
per poderne guanyà l' *vel*.
Per aixó jo coneixentho,
y recordant altres temps,
penso... ¡Ay si jo podia
matar los jueus verdaders...
També... també cridaria...
¡aja noys! ¡A MATAR JUEUS!

AMADOTSE.

BATALLADAS.

Diu la *Regeneració* ab bastanta gracia:

«Ingredients que entran en la recepta que
'ls governs solen donar als governadors de
provincia pera guanyar las eleccions:

Violació de domicili.—Violació de la corres-
pondencia.—Prohibició del dret de reunió.—
Perdó de multas.—Oferiment de quartos.—
Deslinde de montanyas y de fincas.—Promesas
de credencials.—Llibertat de tallar y devastar
boscos.—Repartiment de creus y condecora-
cions.—Cesantias á temps.—Paralisació de uns
expedients.—Precipitació d' altres.—Denun-
cias als periódichs.—Seguritat de no castigar
delictes.—Indults.—Orgánisació de las parti-
das de la Porra.—Aument de edat á n' als sor-
ges.—Falsificació de telégramas.—Monopoli
del telégrafo.—Descubrimient de conspiracions
suposadas.—Instruccions als jutjes.—Cambis
de guarnicions.—Repart inginyós y hábil de
las cédulas electorals.—Robos y escamoteigs
de urnas.—Y per fi de festa.... la *resurrecció*
de la carn.»

Sent tot aixó vritat, gno es cert que está molt
bé alló de dir:—Un pare nostra en *sufragi* del
ánima del idem universal?

No cal que digan que aixó put á mort y á
assassinat alevós per part de certs governants.

Per tot Espanya 's bellugan las tropas. Van
y venen batallons. En los pobles de fora hi
alotjan companyias. En una paraula, juguém
lo que 's diu á soldats.

¿Perque? ¡Ay! La conquista de las urnas
electorals, ja es casi tant difícil com la de Gra-
cia.

¡Ja sentirém lo clech!

En tot Cadiz se reparteixen tant sols 6 mil cé-
dulas.

Cádizdeu adoptar per forsa lo retraiment.

Cádiz ha signat sempre lo bressol de las re-
volucions.

¿Que l' hi darem á n' al noy de la mare?

¿Que l' hi darem que l' hi sápigá bó?»

D. Bernat, ab aixó de las eleccions, diu que
no sossega un sol instant.

Nos sembla que no farà mes que cansarse y
fer gastar diners per carril als arcaldes de fora.

Pero en fi, l' home treballa, y qui fa 'l que

pot, senyor Sagasta, bé mereix que menji tam-
bé, tant com puga.

Lo *Combat* diu á la gent de la situació «gita-
nos polítichs.»

Sabut es que 'ls gitanos acostuman á ser
molt «*impolítichs*» y á anar molt bruts.

Ab aixó alló de polítichs será una guassa.

Andalucia, la hermosa Andalucia, la terra
del bon vi, de las bonas mossas y del bon sol,
promet ser durant las próximas eleccions la
terra de las bona garrotadas.

Las *castanyolas* se tornarán *castanyas*.

¡Olé!

Desde 'l ministre de la guerra fins al últim
capitá general, tots los directores de las armas
tots los governadors militars, tots los pastors
d' aquest remat que 's diu exércit espanyol,
son moderats ó bé unionistas lo menos.

Ab rahó podria dir Montpensier, á cert ita-
liá:

—Jo te l' encendré
lo tio, tio fresco....»

Estábam creguts que l' Ajuntament havia
fet un pacte secret ab los del tram-via pera de-
sarreglar lo passeig de Gracia, però debem
confessar la nostra equivocació. Los del tram-
via observem que estan engravant lo caminal
del mitj del anomenat passeig, però l' Ajun-
tament no fa lo mateix en las vías laterals.
Los regidors, ó cuan menos l' arquitecto sen-
yor Artigas, no serán aficionats á anar á pen-
drer los aires per aquells entorns, cuan deixan
aquell pis tant á la bona de Deu. Si jo 'ls hi
pogués regalar alguns ulls de poll, potser do-
narian alguna providencia á fi de que pogues-
sem caminar per allí ab mes comoditat.

Los generals de la unió lliberal estan prepa-
rats per sostenir á tota costa l' ordre de cosas
actual.

¡Que 'ls agradaria una situació de forsa!

Si are 'ls federals nos declaréssim en rebelió
y comenséssim á dar crits de ¡viva la Repúbli-
ca Federal! y dir ¡abaixaquell senyor! velschi-
aquí á tota la generalada contenta y satisfeta
fent mérits per guanyar creus, entorxats, ga-
lons y altres objectes de quincalla.

¡Ah, tontos! Que 'n aneu d' enganyats!

No estem per forsas: ab una tombarella que
feu ja 'n tenim prou.

Montpensier no 's presenta candidat per cap
districte.

Ho trobo bé. Montpensier es un home que
ja no 's pot presentar en lloch.

Don Bernat s' ha proposat guanyar los dis-

trictes de Barcelona. Com li reconeixen la má-
niga ample tot es posible.

No obstant, li recomaném que treballi, per-
que per poch que 's descuidi li surtirá 'l tret
per la culata.

Segons nos escriuhen de Sant Hilari, los ci-
payos d' aquells vols fan de las sévas.

De nits no 's pot sortir, ab la seguritat de
que topar ab aquella gentussa es topar ab una
dotzena de garrots que cauhen sobre las cos-
tellas dels federals.

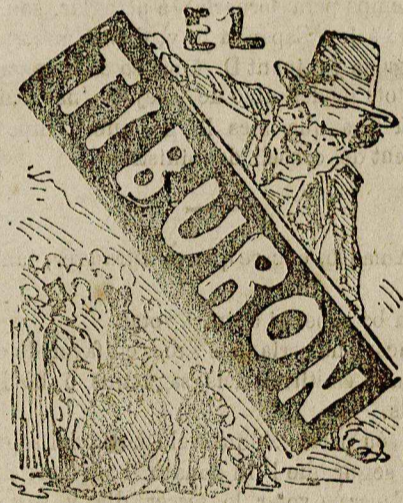
Fá uns quans dias que s' alaban d' haverne
donat una seguida á uns quants republicans,
als quals los hi robaren las gorras que duyan,
y practicaren contra ells una porció mes de
drets individuals al istil progressista que no
hi havia mes que veure.

Si aquí á Espanya hi hagués una mica de
dret, no anirian los cipayos de mols punts de
Catalunya tant torts com are.

Si hi hagués llibertat verdadera, no veu-
riam pinxos al seu servey.

Y si hi hagués una mica d' autoritat y de
vergonya, nos estolviariam lo dia del triunfo
de la república federal exercir una justicia
enérgica y completa contra tants escursions
com avuy pican al home honrat que no vol ser
escursó com ells.

ANUNCIOS.

¡UN REAL!

¡UN RALET Y BON PROFIT!

Barcelona.—Imprenta de la Viuda y F. de G.
I. Lopez editor